μόν, σὲ γεάφω τὸ ἀποφασίζοντα, ὅτι αὐτὸς ὁ μεδεσολίτης θὰ νὰ ἔλθῃς εἰς τὸ ἔργον ἀδύνατον
νὰ τὸν δεχθῇς πάντοτε τὴν ἀπόλυσίν σου ἀπὸ τὴν χρεία σου, ἀλλὰ τὴν ἀπόλυσίν σου, καὶ μαζῆ
μὲ ὅσα ἔχομεν καὶ βαστοῦν τὸ κόσμον, καὶ ὁ θεὸς σὲ φωτίσῃ θὰ νὰ κάμῃς τὸν πολέμο:
σον καλόγερον νὰ μανάρεσθε καθημερινῶς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ νὰ χαιρεσθῶμεν ὁλοψύχως τὴν ἐλευθε:
ρία μας, καὶ τὸ μεγάλον τὸ βασιλικόν μας νὰ μᾶς σκεπάσῃ τὸ ἅγιον τὸ δικαίον τὸ ἔργον. λοιπὸν
νὰ ὁμολογήσῃς τὸ σαλιαρχίν, ὁποῦ καὶ ἐγὼ τὸ ἐκρατοῦν τὸ σαλιαρχικό νὰ φύσῃς αὐτὰ ὅσα σὲ γρά:
φω, τὰ ὅσα μὲ ἀναφορεῖ τὸ τὰ σιγιλλιώδη καὶ οἱ ρωμαῖοι, ἐκεῖνον καὶ αὐτὸς μαζῆ νὰ τὸ
σταυροφορήσῃς καλά. καὶ ἐκεῖνος ὁ ὀρθοδόξος, καὶ νόμος τὸ ἀδελφό, ὅλη νὰ μᾶς μείνῃ
λόγια ἀλαζία, καὶ ἡσυχία ἀπὸ τὴν τὴν ἀρχίαν, ἐκεῖνος χωρὶς νὰ σεβασθῇ καμμίαν ἀνομίαν
νὰ ἀδικήσῃ διὰ νὰ λάβῃς μὲ ἐλπίδα αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸ νὰ τὸ ἐλπίζω καὶ μὲ ἀλήθει:
αν, ὅτι τὸ σεβάσμα εἶναι ἀπὸ τὸν μεγάλον τὸν πάπαν, καὶ ἀφ' τὸ ἐκεῖ ἔλθῃ σὲ
καμμίαν ἀπορίαν, ἠμπορεῖ νὰ συνεφέρῃ καὶ ἄλλα χρεία πολλά. διὰ τοῦτο σὲ λέγω ἕνα
λογῖνον ὄργανον σπανιόλιν, καὶ νὰ ἀδικήσῃ διὰ μεδεσολίτα καὶ ἀπὸ τὴν ἐκεῖ πόλιν ὁ ἄνθρωπος
ὅσον ἠμπορεῖ νὰ τὸν κάμῃς, διὰ τὴν τὸν φρέγατα καὶ βάρκα, σπορόν καὶ μεγρικόν, ἢ:
γουν ἕνα ἄλλον καὶ τὴν δυσχίαν, καὶ νὰ ἐλέγαμε τὸ βέβαιον, καὶ ποβερνοῦν καὶ τὸν σπρίσαν
νὰ φύσῃ ἕνα τόσον τὸν ἀρχιεκέων. διὰ νὰ σταθῇ ὁ σαλιαρχίς, καὶ τὸ ἐκρατοῦν σὲ ἐμὲ τὸν τὸ
τὸ κάμνω ἀπὸ πάντα χαλεῖ, ἢ ἀπόλυσιν, σκέψε διὰ μίαν πόλιν δυσχίαν, καὶ ἀνάσεν:
σιν τὸν ρωμαῖον ὁλοψύχως τὸν τὸν, καὶ τὸν λοιπόν, δὲν θέλω μὲ ὄνομα σόν
νὰ κάμνῃς, σκέψε ὅσον θέλεις, ἐπειδὴ καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἔχουν σὲ δὲν ἀνάπαλιν τὸ
μας, ἐκεῖνα τὸ ἀπίστιν. αὐτὸ ὅμως καὶ τὸ τὸ δεχθῇς, καὶ θέλεις νὰ ἔχῃς πάντοτε ἐ:
σὲ αὐτό, ἀλλὰ κάμνω καὶ αὐτό, λιάτι ὁ αὐτὸς αὐτὸς νὰ ἦτον φεύγει, ὄλιμος, καὶ λαθρός, καὶ
ὄχι καθὼς ὁ τῶν μεδεσολίτης. νὰ ἔχῃς ἀπόμα σὲ τὸν τὸ δὲν ἔχῃ νὰ τὸ χάσῃ πάντοτε
σκέψε, ὅλη ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν ἀλλαγὴν διαφόρων μεδεσολίτων ἐμπόρων ἐκεῖνον καὶ τὸν χρέος καὶ
ἡ ἀρχία ὅλη κοινῶς, καὶ ἔχει χωρίσει οἱ ρωμαῖοι, καὶ τὸν δὲν ἔχει τὸν ἀπάνω νὰ τὸν κάμῃς.
ἐγὼ ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὸ πανονικό ἔχει νὰ τὸ σταθῇ καθὼς καὶ σὲ ἐμὲ τὸν καὶ σὲ ἐμὲ τὸν χρέος καὶ
ὄχι καὶ τὸ ἐκεῖνο ὅσον δίχαν τὸν ἀνάμεσόν σὲ σὲ τὸν ἔχει χρέος, ὅλη ὄχι μόνον αὐτό,
σκέψε καὶ ἄλλα σοφά ἐκεῖνα, καὶ ἐκεῖνα ἔχει νὰ σταθῇ ἀπὸ τὸν πόρον μὲ τὸν βοήθε
σῃ τὸν, τὸν σὲ τὴν λαμπρότητα ἡμέρας τὸν κοσμοθέτη, καὶ σολυχρόνιος ἐκεῖνος μὲ
δῆμας. Περιστόκεον σὲ τὸν τὸν ἐγὼ, ὅλας βέβαιος σὲ τὴν Παφοφίνα διὰ τὴν ἐκεῖ μαζῆ
αὐτὴ ἡ ὕστερος. καὶ ἀπόμεν ὑγίαν καὶ ἡσυχῶς. Ὁ Βασιλεὺς Πεῦκος. /1814: Ἰαν: 21: Τρίτον:—

Τὴν ὑμετέραν ἐκφωνήσιν, καὶ σεβασμιωτάτην πατριάρχην σὺν τῇ περιαυτῇ ἱερᾷ
συνόδῳ τῶν σαλιεριωτῶν γραμμάτων δεξάμενος, ἐκ σπουδῆς ἀνε:
γνώσθη χάρας ἐπλήσθη παλαιοπάτορος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γραμμάτων. καὶ δεύτερον ἔχει ὑπογραφὴν. Ὁ Βεζὴς Παϊσιὸς. /1813: 10βρ῞ 6: λαῤῥ. (α)

Πρὸς τὸν Κωνσταντινάκην.

„Τὴν αὐθεντίαν σου, ἀγαπητέ μου καὶ ἀδελφὲ, λιαν χαρᾶ εὑρίσκω, καὶ μεγάλην εὐχὴν τῆς ψυχῆς σου σταφανώνω, ὅτι σε εἶδα ὑγιαρὰ καὶ μαρτύρης χωρὶς εὑρίσκω σε καὶ λαρίσσης, ὅλα τὸν ὅσον γεμὸν καὶ τῆς αὐθεντίας σου μέλει σε εἰπῶ, ὅτι αὐτὸς ὁ αὐτὸς τρόπος εἶναι τῶν λαρισσαίων, κακὸς ἔζωρης, δὲν ἠξεύρω κατὰ μερικὸν νὰ σὲ λογοδιδάξω μὲ τὴν γραμμάτων ἐπαρχιώτας, ἐξαίτιας ὅτι ἔκαμαν ἀφορμὴ τὴν ἀδυνάμισα, καὶ θυμώνισα τὸν σάρωμον τοῦ μητροπολίτου. μὲ ὅλον τοῦτο ἐγὼ σὲ λέω καὶ αὐθεντικὸν τὸν τὸν ὑμνῆτορα, καὶ τὴν γραμμάτων ἐπεσκέψαμαι διὰ νὰ λάβῃς αὐτὰ μὲ τὸν σύγχρονος, καὶ νὰ συμβιβασθῆς, ὅτι ἐπὶ ἐξοχῆς νὰ ἐξαπολυθῇς ἐγὼ καὶ αὐτὸς τὸν σαλπιγκτὴ, καὶ τὴν ἄλλα μέρη τὰ τὴν κατοικοῦσι, καὶ κατὰ τὸν ἀδελφὸν σου, μὴ ἠδυνήθης κατὰ τὸ φρόνημά μας τὸ μὴ νὰ τὸν ἔχῃς κανὸν κακόν, καὶ τὸν ὀνομασθῇ ἡ ἐπαρχία. καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, σᾶς κάνω ὅσα ὅσα ἔπρεπε ὅσα καὶ τὸν αὐτὸν, τὸν ἐξαναδίδω καὶ ἄλλα συγκαθὼς γράμματα, ἐπειδὴ καὶ μᾶς ἔλαβε μὲ ὅλα, ὡς τὸν ἐξῆς δὴ σᾶς ὅλα ὄχι μόνον ἀποδιδάσκω, καὶ σπουδάζω ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμνῃς τὸν νόμον, σᾶς καὶ ἀποδίδω τὰ ὑστερημένα καὶ ὑστερημένα σαρόκια, ἀποδίδω ὅσοι ἐπαρακινήθησαν καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι σαχιτάδες νὰ φερθοῦν εὐαυλίστερα. καὶ ἐὰν ἠμπορῇς καὶ ἐδικαιωθῆς, καὶ ἐπαρεξόσαμαι νὰ πιάσῃς ἐκεῖνο διὰ νὰ βάλῃς τὴν τιμάρι καὶ ἐπαρχίαν, καθὼς μᾶς ὑστοχεῖς, καὶ καθὼς εἶναι τὸ ἔθος τῆς ἀρχιεπισκοπίας, τὸ θεωρεῖσαι, ὅτι κατὰ φρόνημά μου διὰ νὰ μὴ γίνῃ κάποιος χριστιανὸς, ὅσα τὴν αὐτὴν γράμματα ἐστείλαμεν ἀποδίδω καὶ τὴν μετάφρασιν τοῦ μητροπολίτου Μοσχονᾶ καὶ τοῦ, καὶ μὲ ἔβαλεν καθὼς τὴν λάβετον διὰ μεγάλης δόξης ἐστείλαμεν, καὶ διὰ ἀξιοπιστίαν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὸν γεμὲ ὁ ἴδιος τοῦ αὐτοῦ ἐγὼ νὰ στείλω καὶ τὸν οἰκονόμον τῆς λαρίσσας, καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὴν ἐξορίαν, καὶ ἀφ' οὗ τὸ φρόνημά μου δὲν ἔχω χιλίους τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ μᾶς βαλῇς τὸ τόσον, δὲν τὸ ἐπίστευαν ἀλλ' ὅλη τὴν μεγάλην ὅτι ἔγραφε, ὅπου θέλω ἐπῆγε ὁ γραμματικὸς, καὶ οἱ αὐτοί, καὶ ἐπίστευαν τὴν τὸ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ τὸν ἄλλον, ὅσοι τὸν ἔβλεπαν, καὶ ἐπόμενα βγαίνουν, ὅπου θὰ ἀκολουθήσουν ὅσα κατὰ τὸν ἐπίστευαν τὸ φρόνημά μου τὴν μεγάλη εὐχή. ἔτζι ἐπὶ αὐτὸ τὸ ἀγγέλιον, καὶ τὸ θεῖον φρόνημόν σου, γεμίζω αὐτὸν τὸν ἐγὼ διὰ νὰ σταθῇς ὅσα αὐτὸς ἐπόθησε, καὶ ὅσα ἔχει κάμει, ἐπιθυμῶ, βιάζουν λαβὸν κόπον μὲ ἀφορισμὸν, βάλλωμα ἐπιτιμήσεων, καὶ ἄλλα σαεόμενα, καὶ ὅσα ὅδε κάνει νὰ δὲν ἐπαρε ἐπίστεψε, ὄχι μητροπολίτης, σαεὶ καὶ ἱεράρχης. καὶ τὴν βιβλίον ἐκεῖνον ἐφεσινὸν γράμμα ὅδε νὰ σταθῇς ἐπανάσαν εὐαυλίστερον, ἵνα σαρὸν καὶ μάθῃς νὰ φύγῃς, ὅδε βέβαια αὐτὸ δὲν ἐπιχαίρεται ἡμῶν ἐγὼ, ἤθελεν ἀκολουθήσει σοφά, τὴν ἀπουχάμενος καὶ αὐτὴ, καὶ τὴν ἄλλην σαχιτάδες μὲ ὅλην ἐπιμέλειαν τὸ τρόπον ὅδε ἐφρόνεσε:

(α) ὅρα τὴν αὐθαίτον φύλλα 414:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ